

РЕШЕНИЕ

№ 11079

гр., 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разглежда докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело
№ 20231110101377 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

27.06.2023 г., гр.....

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на тридесет и първи май две хиляди двадесет и трета година, в следния състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Дайана Антова, като разглежда докладваното от съдия Красимир Сотиров гр.д. №1377 по описа за 2023г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.422 от ГПК, вр. чл.226 от КЗ, /отм., бр.102 от 29.12.2015г., в сила от 01.01.2016г./ и по чл.86 от ЗЗД.

Образувано е по искова молба на, чрез юрк., срещу Ю. Р. Р., с която са

предявени установителни искове за следните суми: сума от общо 1 104,37 лв., представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по щета №.... и сума в размер на 208,93 лв., представляваща обезщетение за забава, за периода: 01.07.2020г.- 12.05.2022г., за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК. Твърди се, че е изплатено от ищеца, като застраховател на ответника- деликвент по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, застрахователна полица №BG/22/.....3, срок на валидност: 12.02.2014г.- 11.02.2015г., обезщетение в размер на 1 069,37 лв., представляваща стойността на заплатен на 18.03.2015г. ремонт на МПС във фирмен сервиз, както и сума от 15 лв.- ликвидационни разноски. Твърди се, че сумата от 1 084,37 лв., на е начислена по щета №..... за причинени имуществени щети-увреждания по лява предна и задна врата и ляво огледало, на застрахования при последния л.а., рег. №....., във връзка с ПТП, настъпило на 27.08.2014г., в гр....., на кръстовището нас втори участник- ответника, като водач на л.а. „.....“, модел „.....“, рег. №....., за който се твърди, че не се е съобразил с правилата за движение по пътищата и е напуснал мястото на произшествието, като се претендират 20 лв.- ликвидационни разноски по щетата. Претендират се сторените разноски.

В законен срок по делото е постъпил отговор на искова молба, чрез адв.С. Б. от АК-гр..., с който се оспорва основателността на предявените искове по аргумент за изтекла давност по чл.378, ал.1 от КЗ, респ. чл.110 от ЗЗД.

В ход по същество процесуалният представител на ответника възразява, че процесът е недопустим, като образуван по искова молба с нередовен петитум.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявените искове за неоснователни, поради следните съображения:

Приложени към исковата молба са преписи на писмени документи, като във връзка с искане на ответника по реда на чл.183 от ГПК в открито съдебно заседание към доказателствената съвкупност са приложени единствено удостоверение от 06.12.2019г. на СДВР, отдел „Пътна полиция“, покана за уреждане на регресни претенции между застрахователните дружества, доклад по щета и покана за доброволно изпълнение, изпратена от до ответницата, ведно с доказателства за връчването ѝ, /стр.63 и сл./.

Служебно е изискано за послужване НАХД №8572/2015г. по описа на СРС, 20 състав, образувано във връзка с процесното ПТП, като е съставен АУАН и наказателно постановление за нарушение по чл.20, ал.1 и по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, влязло в законна сила на 09.06.2017г.

Допуснато и прието е заключение по съдебна- автотехническа експертиза, което описва механизма на процесното ПТП, съгласно съставения протокол за ПТП, от което са настъпили материални щети, като по неизяснени причини местопроизшествието е напуснато от неизвестното МПС, Посочени са уврежданията по МПС, застраховано при Дадена е средна пазарна стойност на материалните щети от 1 020,76 лв., с ДДС, като се намира, че е налице причинно- следствена връзка с ПТП.

Правните изводи на настоящата съдебна инстанция са следните:

При нарушаване на законовата забрана да не се вреди другиму се поражда задължение да се обезвредят настъпилите вреди от деликвента или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при предявен пряк иск. Съгласно чл.45, ал.1 ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. За да се ангажира деликтната отговорност на едно лице следва да се установи при условията на пълно и главно доказване фактическия състав на непозволеното увреждане.

Съгласно разпоредбата на чл.226, ал.1 от КЗ, /отм/, увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя,

покрил риска „Гражданска отговорност“ на деликвента. Основателността на прекия иск предполага да се установи при условията на пълно и главно доказване от пострадалия ищец наличието на валидно застрахователно правоотношение между ответния застраховател и деликвента и осъществяването на обективните признаци на фактическия състав, правопораждащ деликтната отговорност на деликвента. В случая не са налице надлежно приобщени доказателства, от които да се установява фактическият състав на неудовлетворено регресно право по застрахователна претенция. Когато по делото се прилага документ, той може да бъде представен и в заверен от страната препис, но в такъв случай при поискване тя е длъжна да представи оригинала на документа или официално заверен препис от него. Ако не стори това, представеният препис се изключва от доказателствата по делото. Правилата на гражданския процес изискват недоказаният факт да се приеме за неосъществил се. Следва да се посочи, че в съдебната практика се застъпва тезата, че решението по наказателно-административния характер дело не е задължително за гражданския съд, който сам и независимо от решението по това дело следва да разреши спора за това дали е извършено деяние, което съставлява административно нарушение, неговата противоправност и виновността на извършителя. Постановеният в наказателно-административното производство съдебен акт е само едно от доказателствата, които съдът в исковото гражданско производство следва да обсъди и прецени в съвкупност с останалите доказателства. От приетите по делото писмени доказателства не може да се направи извод за проведено пълно и главно доказване от ищеца на релевантните факти. С оглед на горното исковите претенции на подлежат на отхвърляне, като недоказани по основание и по размер.

За пълнота следва да се посочи, че с плащането на застрахователното обезщетение платилият застраховател встъпва в правата на застрахованото лице срещу причинителя на вредата, като разполага с право на избор срещу кого да предяви регресната си претенция – срещу застрахователя на деликвента или пряко срещу застрахования със застраховка „Гражданска отговорност“ причинител на вредата. Деликтното право и прякото право принадлежат на едно лице и възникват едновременно с общи елементи във фактическия състав, който ги поражда, от различните им основания следва, че те съществуват успоредно, като конкуриращи се, а не взаимно изключващи се и се погасяват в един и същи момент с удовлетворяване на пострадалия в пълен обем. Съгласно чл.213, ал.1 от КЗ, с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. В случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по "Гражданска отговорност". В настоящия случай ПТП е настъпило на 27.08.2014г. Видно е, че през м.04.2020г. ищцовото застрахователно дружество е разгледало и одобрило предявени щети от застрахователя по имуществената застраховка, сред които е и процесната. Ищцът не е придобил права на собствено основание, а се е суброгирал във вече съществуващо чуждо право, което е упражнил чрез предявяване на регресните си права по съдебен ред – с подаване на заявление по чл. 410 от ГПК, а впоследствие и чрез предявяване на иск по чл.422 от ГПК. Макар причинителят на щетата и неговият застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ да имат еднакво по съдържание задължение за репарирание на вредите от осъществения риск, между тях не съществува солидарност и не са солидарно задължени помежду си. Посредством регресния иск, който получава застрахователят по силата на закона се осъществява процесуалната суброгация в правата на увреденото лице срещу деликвента и тези права могат да се ползват само, доколкото не са

погасени, тъй като суброгационното право е чуждо право, преминало в патримониума на ищеца, както със своите обезпечения и привилегии, така и със своите възражения. С оглед на горното следва да се приеме, че моментът от който започва да тече общата 5- годишна погасителна давност спрямо процесното вземане е най- късно от датата, на която е изплатено застрахователното обезщетение на пострадалия от ПТП от застрахователя по имуществената застраховка -..... Последващата суброгация на ищеца не е основание за спиране или прекъсване на давностния срок за вземането, в което се суброгира и давностният срок не започва да тече отново по отношение на новия субект. Поради това, вземането на ищеца спрямо ответницата следва да се приеме и за погасено по давност към 25.05.2022г., когато е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК.

По разносните съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Отговорността за разноси в гражданския процес се изразява в правото на страна, в чиято полза е решено делото да иска заплащане на направените от нея разноси, респ. в задължението на на срещната страна да ѝ ги заплати. С оглед изхода на спора следва да се присъдят разноси в тежест на ищеца от 830 лв., представляващи заплатен адвокатски хонорар по делото.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявените от, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., бул. „.....“ №....., представлявано от- Изпълнителни директори, срещу Ю. Р. Р., ЕГН: *****, установителни иски за следните суми: сума от общо 1 104,37 /хиляда сто и четири лева и тридесет и седем стотинки/ лв., представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по щета №.... и сума от 208,93 /двеста и осем лева и деветдесет и три стотинки/ лв., представляваща обезщетение за забава, за периода: 01.07.2020г.- 12.05.2022г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №27324/2022г. по описа на СРС, 165 състав, като неоснователни.

ОСЪЖДА, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., бул. „.....“ №....., представлявано от- Изпълнителни директори, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, да заплати на Ю. Р. Р., ЕГН: *****, сума от общо 830 /осемстотин и тридесет/ лв., представляваща сторени деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчат преписи на страните, чрез процесуалните им представители.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____